

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ετήσια προσηγορία ἐν Κωνσταντινουπόλει 4ρ.46
 ἐν Ἐπαρχίαις καὶ Ἰταλίᾳ 60
 ἐν Ἀγγλίᾳ, Ῥουμανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ 70
 ἐν Βόρειᾳ καὶ Ῥωσίᾳ 90

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγεῖλαι 2 τὸν στήλιν ἔν τε διαφόροις γρ.10 τὸν στήλιν
 Διαπριβαλὲν τῇ 5 Ἀπρ. Τουρκίας πρὸς γρ.100.
 Διὰ τὴν ἐγγράφην συνδρομητῶν ἴσα τελευταία σελίδα.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

Διὰ πᾶσαν αἰτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον—**ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.** Γαλλία (ἰδιαίτερα ἀλλογραφία)—Γερμανία (νέον περὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευστος νομοσχέδιον)—Ιταλία (ὁ πρῶν ἰσχυρὸς Μορτάρας)—Ἑλλάς (τὸ ἐπεισόδιον Τριφυλίας)—**ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.** Δι-
 κηγορῶν γνωμοδότησις ἐπὶ τῇ υποθέσει τοῦ συντάκτου τοῦ "Τύπου" κ. Δ. Πληθύνδου—**Ο**
 λυμὸς ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ—**ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.** ΕΜΠΟΡΙΚΑ—Τελευταῖαι εἰδήσεις (τηλεγρα-
 φήματα).

Κωνσταντινούπολις, 17 αὐγούστου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Πανταχοῦ εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα τῆς Εὐρώπης ἐπικρατοῦν ἄκρα νηνεμία· τοῦτο καταδεικνύεται πρᾶνῶτα ἐκ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως καὶ αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὀλιγοστέων πολιτικῶν τηλεγραφημάτων τῆς Δύσεως. Ἐν ἐλλείψει δὲ σπουδαίων νέων ὁ ἐρωταίχος τύπος ἀναγκάζεται προθυμῶς περὶ πράγματα εἰτε παρελθόντα εἰτε τῶν τελευταίων μὲν ἡμερῶν, περὶ ὧν ἡμεῖς ἰκανῶς ἄχρι τοῦδε ἐγένετο λόγος. Οὗτω βλέπομεν ἐν τινὶ τῶν σπουδαιοτέρων ἐφημερίδων τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης νὰ φέρηται αὖθις εἰς μέσον τὸ ζήτημα τοῦ ἐν Λονδίῳ διορισμοῦ τοῦ κόμητος Σουβαλῶφ, καὶ νὰ ἐξετάζηται αὐτὸ ὑπὸ πᾶσαν δυνατὴν ἐποψίν. Πολλὰ ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων λεγθέντων περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου ῥώστου πρέσβους ἐν Λονδίῳ κατεχωρήσαμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἡμετέρῃ φύλλῳ· εἰς ἐκείνα δὲ νῦν κρίνομεν καλὴν νὰ προσθέσωμεν καὶ ὅσα τις εἰς τὸν ἡμερομηνίαν 20 αὐγούστου ἐκ Βερολίνου γράφει πρὸς τὴν "Εὐνικήν Ἐφημερίδα" τῆς Αὐγούστης. Κατὰ πόσον τὰς ἰδέας τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ ἐκείνου ἀπαράδεκται, δύναται νὰ κρίνῃ πᾶς ὁ ἀναγινωσκόμενος ὅποτε ἦσαν αἱ παρ' ἡμῶν ἐγκρίσεις ἐκρησσομένησαι κρίσεις ἐπὶ τῆς σημασίας, ἥτις γενικῶς ἀπεδόθη εἰς τὸν ἐν Λονδίῳ διορισμὸν τοῦ λεγομένου μελλόντος ἀρχιγραμματέως τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ τσάρου. Ὁ ἐκ Βερολίνου περὶ τῆς υποθέσεως ταύτης γράφων μετὰ ἄλλων λέγει:

«Διαφόροις καὶ πολλαχοῦ ἐγένετο ἀντικείμενον συζητήσεων ἐν τῷ τύπῳ ὁ διορισμὸς τοῦ κόμητος Σουβαλῶφ ὡς πρέσβους τῆς Ῥωσίας ἐν Λονδίῳ. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συνῆλθον τῇ Ῥωσικῇ διπλωματικῇ με-
 ταβολὴ τῆς προσωπῶν, ἥτις ἐξείσπου-
 δαίαις καὶ οὐσιώδεις συνεβείαι ἐπὶ τῇ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ῥωσίας, διὰ τοῦτο ἀπο-
 σπένδω ὅτι ὀλίγας τινὰς ἀκόμη περὶ τοῦ γεγονότος εἰδήσεις, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς πηγῆς, ὅθεν ὁρῶμεθα, εἰσὶν ἀν-
 τάσαι προσοχῆς. Οἱ ἐν Πετρούπολει λαβόντες ἀφορμὴν ἵνα σκεφθῶσι περὶ τοῦ διαδόχου τοῦ Προινβί, ἐνεκαίνε-
 σαν συνάμα καὶ σπουδαιότατην περίσυν τῆς Ῥωσικῆς πολιτικῆς. Ὁ διορισμὸς τοῦ κόμητος Σουβαλῶφ, τοῦ ἀπομυχοῦ φίλου τοῦ τσάρου καὶ τοῦ κοινῶς ἀπο-
 δεικνυμένου ὡς διαδόχου τοῦ Γορτσά-
 κωφ, ἐστὶν σαφῆς ἐνδείξις ὅτι ὁ Ῥωσ-
 σοι ἐν τῇ προπύρῳ τοῦ Σουβαλῶφ ὁ ἀπραγματοποιήσων ὄντως, οἷον νῦν
 προδιέγραφαν πορεῖαν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς πολιτικῆς. Ἀλλὰ μετρίστῳ ἀναλόγῳ τὴν ὕψιστην ἐκείνην θέσιν ὁ Σουβαλῶφ, ὡρεῖλε πρῆτερον νὰ καταλάβῃ ἐξ ὅ-
 τινά διπλωματικὴν θέσιν, καὶ διὰ τοῦτο διωρίσθη πρέσβευτής ἐν Λονδίῳ. Ἡ ἐν Λονδίῳ πρέσβεις τῆς Ῥωσίας ἦτο πάντοτε ἐκ τῶν ἐξόχως σημαντικῶν, νῦν ὅμως ἐν Λονδίῳ πρέσβευτής λαμ-
 βάνει καὶ ἄλλην τιμὴν τοῦ νὰ παρίστα-
 ται ὡς σύμβουλος τῆς θυγατρὸς τοῦ μο-
 νάρχου ἐν τῇ χώρα, ἥτις πολλὰ δι-
 ἐκείνην παρέχει ξένα καὶ ἄγνωστα.
 Ἀλλ' ὅμως ὁ νέος διορισμὸς τοῦ Σου-
 βαλῶφ ἔχει μεγάλῃν ἐπὶ τὴν καὶ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ῥωσίας, καθότι ἐν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς εἰς τὰ πράγματα ἐλευσεως ἐκείνου λέ-
 γεται γενικῶς ὅτι ἐν μέλλοντι ἐισαγωγή καὶ ἐν τῇ Ῥωσικῇ αὐτοκρατορίᾳ τῶν σωτηρίων συνταγματικῶν θεσμῶν».

Ὁ Ῥωμαντικὸς καὶ καλλιτέχνης βασι-
 λεὺς τῆς Βαυαρίας, ὃν γνωστὰ τοῖς πᾶσι καὶ ἐκστατα καὶ κρύβια ταπεινά, ὅτι ἐν εὐαρεστέῃ νὰ σκανδαλίζῃ τοὺς θέλοντας νὰ σχολιάζωσι τὰς πράξεις καὶ τοὺς σκοποὺς τῶν ἄλλων, πρὸ τινων ἡ-

μερῶν αἴφνης ὑπέκλεπεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων καὶ ἀπὸ τῆς ἀγνοίας τοῖς πᾶσι. Καὶ μέχρι μὲν τῆς Στουτγάρδης οἱ Βαυαροὶ κατ' ὀρθο-
 σαν νὰ συνοδεύωσι διὰ περιέργου ὄφθαλ-
 μοῦ τὸν ὑπὸ τὸν ὄνομα τοῦ κόμητος Βέργ
 καλυπτόμενον νεαρόν αὐτὸν ἡγεμόνα·
 ἐκείθεν ὅμως ἀπόλειπεν πάντες πᾶν ἱ-
 γχνος τοῦ φεύγοντος Λουδοβίκου τοῦ Β'.
 Τὰ σχόλια ἐννοεῖται δὲν εἴλεψαν· οἱ ἄν-
 θρωποι καίπερ ἐθισμένοι εἰς τοιαύτας
 καὶ ἄλλας παρομοίας παθίαις τοῦ βαυα-
 ροῦ βασιλέως, οὐδὲν ἦσαν ἐργασίας
 ποικιλοτρόπως τὸ τελευταῖον ταξίδιον
 τοῦ καλλιτέχνου βασιλέως. Ἀλλ' ἡ γε-
 νικὴ ἀμφιβολία καὶ αἱ ποικίλαι ὑπόνοιαι
 διεσκαδάρησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τινὰ
 τὸν καλλιτέχνη συντόμως ἀνῆγγελλαν, ὅτι
 ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τοῦ κόμητος Βέργ
 ἡγεμόν ἀφικόμενος εἰς Παρίσιον κατέ-
 λυσεν εἰς τὸ αὐτοῦ μέγαρον τῆς Γερμα-
 νικῆς πρεσβείας. Ὁ Λουδοβίκος Β' ὡς
 καλλιτέχνης ἀνὴρ καὶ ἀπόγονος βασι-
 λέων φίλων καὶ προστάτων τῶν λειτουργ-
 γῶν τῶν καλῶν τεχνῶν, ἀνέκαθεν κατέ-
 χετο ὑπὸ σφοδρὸν πάθος ὅπως ἰδίῳ ἰδίῳ
 ὄφθαλμοῖς πᾶν ὅτι ἐγένετο ἡ διεσέλις
 εἰς οὐδὲν ὅτι σέθεν ἐπὶ μετὰ τῆς περὶ
 κλεισῶς ἐποχῆς τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', καὶ
 νὰ μελετῇ ἐπισταμένως τὴν τέχνην καὶ
 τὸ καλὸς τῶν ἐν τοῖς κόλποις
 τῶν Παρισίων καὶ τῶν Βερσαλλίων ἐγ-
 κρυπτομένων καλλιτεχνημάτων.

Ἡ ἐλβετικὴ ἐφημερίς "Ὀμοσπονδία" δη-
 μοσιεύει ἐν τινὶ φύλλῳ αὐτῆς, τίνι
 πρόφρ οἱ ὑπεράλπειοι συλλέγονται νεοσπ-
 λῆσας διὰ τὸν στρατὸν τοῦ δὸν Κάρολου
 Αἰετοῦ καθολικαὶ οἰκογενεαὶ τῆς
 Γουρὰς συνήθως ἐκπαίδευσις τὰ τέκνα
 αὐτῶν ἐν τοῖς γαλλικοῖς ἐκπαιδευτήροις
 τῆς Βεζανκόνης καὶ ἄλλων πόλεων τῆς
 Γαλλίας. Πρὸ τινων ἡμερῶν αἴφνης ἐκ
 τινος ἐκπαιδευτήρου τῆς πόλεως Δόλο
 ὄχοντο ἀπὸ τῆς πρεσβείας μαθηταὶ . . .
 σπύσαντες ὅπως συγκαταβιβήσωσιν
 ἐν τῇ περικλειστῇ στρατῷ τοῦ δὸν Κάρολου.
 Πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἐκκλήσιν τῶν
 φυγάδων ἀπέβη ματαία. Εὐρῆθ δὲ ἐπι-
 στολὴ διδύστα λεπομερσεστάτος ὀρίνης
 περὶ τῆς ἐκ Γαλλίας εἰς τὴν Ἰσπανίαν
 ὁδοῦ περὶ τῶν διαφόρων σταθμῶν, ἐνθα
 εἰσέκονται πάντα τὰ εἰς ὁδοπορίαν ἀ-
 ναγκαῖα καὶ πολυμερῆ, καὶ ὅθεν
 φαίνεται ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο δὲν ἐγένετο
 τυχαίως μόνον καὶ πρῶτην ἡδὲ φορὰν.
 Ἀλλ' ὅμως διὰ τὸ σκανδαλίον τοῦ
 πράγματος καταβάλλονται μύριοι κόποι,
 ὅπως τηρηθῇ ἡ σκευωρία ἐκείνη μι-
 στική.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΓΑΛΛΙΑ.

ἸΔΙΑΙΤΕΡΑ ΛΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.
 ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6/18 αὐγούστου.

Ἀπὸ τινος χρόνου παρεπιδημῶν ἐνταῦθα
 κατὰ εὐτυχίαν συναγρόν καὶ ἐκ τοῦ
 σύμπτους ἰδῶν καὶ θαυμάζων τὰ ἐπικρα-
 τεύοντα μνημεία τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης,
 ἥτις μεγαλοπρεπείαν μάλιστα ἐν νυκτὶ
 παρασπένδω ἀδύνατον τῆς δι' ἡμῶν νὰ
 παραστήνῃ λέξων, σιωπῇ δὲ ἐπὶ μὴν ὁ-
 λον τῆρας, ἀρχομαι νῦν ἐπιστελλῶν ὅτι
 ἀν μὴ φανῇ ἄξιον προσοχῆς καὶ μελέτης.
 Ἀλλὰ καὶ ποῖον τὴν ἀληθείαν ἐνταῦθα δὲν
 ἐπιστοίει τὴν προσοχὴν τοῦ παρατηρητοῦ καὶ
 οἷον προσδεχόμενον ἔχον οὐκ ἀρίστην καὶ μα-
 κρηγορή; Αἱ μακρὶ καὶ πολυχρόνιαι οὐδὲ
 καὶ λεωφόροι, τὰ μεγαλοπρεπῆ ὀνόματα καὶ
 ἰδιωτικὰ οὐκ οὐκ ὀνόματα, αἱ κατὰρττοι καὶ
 ἀνδοσχευαὶ πλατεῖαι, τὸ πολυποικίλον τῆς
 ἀγορᾶς, ὁ μέγας ὁμιλος πολλαχῶς δια-
 σταυρούμενος ἐκαστοτε, πάντα ταῦτα καὶ
 τὰ τοιαῦτα λαμπρῶς φωταγωγοῦμενα
 ἐν καιρῷ νυκτὸς διὰ τοῦ ἀερέματος παρι-
 στωπὶ θαυμάτιον οὐράνιον πᾶντα, ἐνθα
 μετὰ πύλλης τῆς γάλατος ἀνθρακωδῶνται
 ἀνὰ τὰς ἀγυῖας καὶ πλῆθος τῶν ἀμαζῶν καὶ
 τὰ πολλαχῶς διασκορπισμένα μουσικὰ καὶ
 θαυράκια ὅδεα· εἶχε δίκαιον ὁ ἀείδιμος
 Κορσὶς ἐπαρμόνιαν τοῦ περὶ τῆς πόλεως
 Ἀθηνῶν ἀρχαίου ἐκείνου στίχου ἐκ τῆς
 μεγάλῃν ταύτην πόλιν, ἥτις ἀλφειὸς κατὰ
 τὸν Βίκτορα Οὐγὸς εἶναι αὐτὴ ἡ καρδία
 τῆς ἀνθρωπότητος. Μόνον ποῦ καὶ ποῦ
 οἶσται ἐπὶ τὰ βανδαλικά τῶν κοινωνιστῶν
 σημεία δηλοῦντα πλῆθος τῶν ὄντων
 κοινωνικῶν ἐκείνων καταστροφῶν ὅποια δύναται
 ἔργα νὰ διαπράξῃ ὁμῶς ἀνθρώπων ἀποβ-
 λῶντων τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν.

Καὶ τοιαῦτα μὲν ἡ πόλις αὕτη κατὰ
 τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς ἐπίστασιν ὅποια δ' ἐ-
 στίει ἐν ἐλπίδι τῆς νῆσθῃ ἐν αὐτῇ καὶ
 ἐξίστην τὰ αὐτὴν ἀπεριζήντα διάφορα
 στοιχεῖα, τὰ περιφυλάττομενα τῆς ἀρχαι-

ότητος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως καλλιτεχνικῆς
 μνημεία, τὴν πνευματικὴν καὶ ἐμπορικὴν
 αὐτῆς κίνησιν, τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ τε-
 χνογικὴν ἢ βιομηχανικὴν ἐπίστασιν καὶ πᾶν
 ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν πνευματικὴν καὶ ὕλην
 παραγωγὴν ἐνός ἔθνους· Καὶ δὲν εἶναι ὡ-
 ν ἡ πόλις αὕτη, ἀλλ' ἂν τις θέλῃ νὰ ἐξ-
 ἔλθῃ καὶ εἰς τὰ περίερα καὶ ἰδιῶς τὸ πλῆ-
 σιον τὰς μαθητικὰς αὐτῆς ἐξόχας, ἥ
 εἴτι προσηγορῶν προβάλλοντων περὶ αὐτῆς
 μέρος τῆς Γαλλίας ἡ καὶ τὸ πλεῖστον μέ-
 ρος τῆς Εὐρώπης, θέλει ἴδῃ ὅτι αὕτη ἡ ἐξω-
 τερικὴ τὸν πεδῖον καὶ τῶν ὁρίων ἀπὸ τῆς
 προσέλευστος μετ' ἡδονῆς τὰ ὅμακα τοῦ
 ὁδοπορίου διὰ τὸ οὗτος εἶπειν ἐκείνης καὶ
 καλλίμορρον τῆς φύσεως δηλοῖ ἀρδῆλως
 ὅτι μακάριοι εἰσὶν οἱ βορτοί τοῦτοῦτον ἀπο-
 λευκρῶσαι εὐτυχισμένων. Τοιαῦτην ἐπι-
 ποίησιν ἡμεῖς ἐντύπωσιν ἡ ἐπισκεψὶς πόλεων
 τινων τῆς Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, ἀλλὰ
 πᾶσιν μάλιστα ἡ τὴν Παρίσιον.

Καθ' ἣν ἐποχὴν διατελῶ ὡς ἐν Γαλλίᾳ
 ἡ πολιτικὴ αὕτη φαίνεται ἡμεροῦσα. Με-
 τὰ τὰς γνωστὰς συζητήσεις ἐν ταῖς τελευ-
 ταῖς τῆς συνελεύσεως τῶν Βερσαλλίων
 συνεδριάσεων, ὅθεν καταφαίνεται τὸ ἀ-
 δυνάτον τῆς ὑπερβῆς διαρκείας ἐν Γαλλίᾳ
 καὶ ἰσχυρὰς διοικήσεως, ἐπὶ τῇ δὲ ἀρκε-
 τεινῇ τοῦ ἥρους τοῦ Μέρ, τοῦ πρῶτον ἐπι-
 φανούς στρατάρχου Βαζαίν. Τὸ γεγονός
 τοῦτο, ὅτι τὰ κατ' ἑκάστη ἐργάσθησαν ἐν
 τῇ γαλλικῇ ἐφημερίδῃ, ἐπὶ τῇ δὲ ἐνταῦθα
 ἰκανῶν ἐντύπων. Πάντα τὰ ἄλλα
 ζητήματα ὡς ποιοῦνται καὶ αὐτὴ ἡ ἐπι-
 στάσις τοῦ δημάρχου τῶν Παρισίων Βω-
 τραίν τοῦ ἄλλου διαδραματίζοντος ἐν
 ταῖς ἐκλογαῖς πρόσωπον ὅπως τὸν σπου-
 δαῖον, καὶ τὸ ταξίδιον τοῦ στρατάρχου
 Μὰ Μαῶν, ὡς συνεβήθησαν ἐνταῦθα νὰ
 καλῶνται αὐτὸν, καὶ ἡ ὑπὲρ τὸν βοναπρ-
 ριστῶν ἀποβία ἐκλογὴ τοῦ διαμερισμα-
 τος Καλβάνος ἐν δευτέρῃ καὶ τρίτῃ μορ-
 φῇ. Πρὸς τὸν δὲ τὸν δὲ τὸν δὲ τὸν δὲ
 καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Βαζαίν, ἡ περιώνυμος ἡδὲ
 καταστάσα διὰ τὴν συζυγίαν αὐτῆς ἀ-
 ριστοῦ, τὴν τὸλμην καὶ τὴν ἐπιπαινήσαντα
 Μελκίαν· Ἰωσήφ. Ἀποτυχούσα νὰ πείσῃ
 τὸν πρῶτον τῆς δημοκρατίας πρὸς ἀπλ-
 λαγὴν τοῦ σύζυγος αὐτῆς ἐκ τῶν φυλά-
 κων ἀνέβητο μετὰ τινος συγγενοῦς αὐτῆς· κα-
 λουμένου Ρουὶ καὶ ἐξέτελλε μετὰ θορυ-
 αλῶς αὐτὴν καὶ γενναίως τὴν ἐκ τῆς
 αὐτῆς Μαρμαρῆς ἀποδρᾶσιν τοῦ Βαζαίν,
 ὅστις ἡδὲ εὐρίσκειται μετὰ τῆς περιλήψεως
 αὐτῆς οἰκογενεῖας ἐν Σπᾶ. Ἐν τούτοις οὐ
 πᾶντοιν ἐνταῦθα ὑποπτεύσαντες, καὶ δι-
 καίως, βοναπρτιστὶκὸν δάκτυλον. Καὶ καὶ
 μὲν τελευταῖον ἐν τῇ συνελεύσει ἀπεκρί-
 σθησαν ἐν τῇ κατὰ τὰς διακοπὰς αὐτῆς
 εἰδικῇ διαρκείᾳ ἐπιτροπῇ οἱ τὸ βοναπρ-
 ριστικὸν νόημα ἀποτελούντες, ἀλλ' ἐν
 Γαλλίᾳ καὶ μάλιστα παρὰ τοὺς καλου-
 μένους φιλοπονοῦσι πολιταῖς ὁ βοναπρτιστὶκὸν
 ἔχοντι μεγάλῃν ἐπὶ τῇ. Καὶ ὅπως μὲν ἡ
 πλινθίσθησιν αὐτῶν δὲν εἶναι ταχέως ὁμο-
 κρινῶς πιστεύεται, τὸν δὲ δυνάτω, ὅπως εἰ-
 καὶ ὁ θάνατος τοῦ κόμητος· τοῦτο, ὡς
 ἡ τοῦ Σιδᾶν τοῦλάχιστον καταστροφὴ ἐ-
 δόλω.

Ἀτυχῶς ἐν τούτῳ συναισθάνονται μά-
 λιστα καὶ αὐτοὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δημοκρα-
 τικῶν, ἐν ὧν οἱ περὶ τὸν δεινὸν Βοζαλὴν ὁ-
 λεκτιστὰ ἀποστρέφονται αὐτοῖς, οὐδὲ μὴν
 ὅμως· ἔλαβον σπουδαίαν φροντίδα πρὸς κα-
 τεύθυνσιν τῶν παθῶν καὶ ἐκτελέσαντες ἐν
 τῇ χώρα ἰσχυρὰ κυβερνήσεις, ἥτις τὴν ἀ-
 νάγκην ἀνομοιογένειαν νῦν διότι ἀναμρ-
 βολοὶ ἐστί, ἀν πρῆπει τὴν νὰ δώτῃ προ-
 χῆν εἰς τὰ ἐν ὑψηλότερος καὶ ὡς λε-
 γόμενα, τὸν οὐχ ἐδραστήρια ἐπὶ ῥῖθμον, ἡ
 δὲ πολιτικὴ τῆς Εὐρώπης εἶναι πολέμικη
 μάλλον ἢ ἡρετικὴ . . .

Χθὲς ἐγένετο μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιστη-
 μότητος, ἡ κηδεία τοῦ ἐπικρατοῦ ὁμοσπον-
 διστοῦ τῆς Γαλλίας, τοῦ Φοκαδόου Ια
 Roquette καὶ τοῦ βερσῶς Toussaint.
 Μαθὼν μάλιστα τοῦτο ἀπὸ πρῶτης μετέβην
 ἐξεπείθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας
 Μαγδαλενῆς. Ἡ ἐκκλησία τῆς ἁγίας Μαγ-
 δαλῆς φέρουσα τὸν τύπον ἐλληνικοῦ ἱε-
 ρατικοῦ ναοῦ περιστῶλος ὅσας καὶ κορινθια-
 ρυθμῷ ἐσκαμμένην οὐ πολὺ τὴν ἀπείρη τῶν
 ἡλυσίων Πεδίων ἐπὶ τῇ φερμονίᾳ τῆς ἁγίας
 λεωφόρου κειμένη ἀπὸ τοῦ Λουδοβίκου ΙΒ'
 οὐκ οὐκ οὐκ καὶ ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος Α'
 ἐκείνου τῆς Νίκης μεταπολίτευσε μὴλιν
 ἐπὶ Λουδοβίκου Φίλιππου ἀπετελέθη. Κα-
 κοσμημένη δὲ ἀγάλας καὶ ἀναγλύροις
 ἁγίας καὶ παραστάσεων πολυτέλειαν ἐσω-
 τερικῶν οὐκ ἐκαταρροπῶν ἐστὶν ἰκανῶς
 εὐρεῖα· ἐν τῇ κατ' αὐτὴν ἐτελέσθη ἡ νε-
 κρῶσις ἀκολούθησιν ἀμφοτέρων τῶν νεκρῶν,
 τοῦ μὲν κ. Forcade κατὰ τὴν 11 ὥραν,
 π. μ., τοῦ δὲ βερσῶς Toussaint κατὰ τὴν
 12· ἡ συνοδεία ἐκ τῆς παρεκκλήσεως τοῦ
 Forcade οἰκίας διεληθῶσα τὴν βασι-
 λεῖκα ἐν τῇ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ
 τῆς μουσικῆς καὶ προπορευομένη ἐνός τάγ-
 ματος πεζικοῦ, πᾶσι μετὰ ἀνταρτίαν· θέμα.
 Μετὰ τὴν κραυγὴν τῶν νεκρῶν· ταῖς
 εἰσέλθοντες ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ἀρχηγόν
 τῶν βοναπρτιστῶν, τὸν πλὴν Ρουὶε λίαν
 ὡχρὸν καὶ ἰκανῶς συγκεκινημένον. Ὁ For-

cade πολλὰς σπουδαίας κτασθῶν θέσεις
 καὶ τελευταῖον ἐπὶ Ναπολέοντος τὴν ὑπου-
 γικὴν ἐδρην ἀνέβησαν ἐξῆλκε ἐπὶ τὴν οὐ-
 τὴν τυχούσαν ἐπὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κόμ-
 ματος καίπερ ἐνεργητικὴν θέσιν μετὰ τὸ
 1870 μὴ ἀποδεχόμενος ὁ δὲ βερσῶς
 Toussaint διευθυντῆς τοῦ γορσεῖον τῶν
 αἰθροδρόμων τῆς μετρηθῆναι Γαλλίας ἐ-
 χαιρεῖ ἰκανῶν ὑπὸ τῆς τιμῆς καὶ εὐεργε-
 τικοῦ ἀνδρός, ἡ δὲ συζυγία τῶν φίλων περὶ
 τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἐμαρτύρει πᾶσι τὴν κοινὴν
 ταύτην ὑπόληψιν.

Ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς Τουρκίας συζη-
 τᾶται συνεχῶς καὶ ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐφημε-
 ρίδων ἡ πολὺ τὴν εὐδοκίμουσιν ἐφημερί-
 λε Soleil διὰ τοῦ προτελευταίου αὐτῆς
 φύλλου, (ἀρ. 226) ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἐπι-
 θεωρήσει λαβούσα ἀφορμὴν ἐκ τοῦ μετρου,
 ὅπερ ἐσχάτως ἡ κυβερνήσις τῆς Α. Α. Με-
 γαλειότητος τοῦ Σουλτάνου ἔλαβε πρὸς
 συστάσιν οἱ κ. ο. κ. ἡς ἐποπτικῆς ἐπὶ
 ἐπὶ τῇ ο. κ. ἐπιτίθεται κατ' αὐτοῦ θεω-
 ρουσα ὅλους ἀσφύρονον καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐπὶ
 βλαβῆς εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῆς Τουρκίας.
 Ὅτι δὲν νὰ ληρῇ σπουδαία πρὸς ἀπ-
 ἀλλογῆν τοῦ ἐκαστοῦ παρατεταζόμενου
 οἰκονομικοῦ ζητήματος ἐν τῇ Ἀνατολῇ,
 οὐδὲς ὁ ἐμπεδισμένος δὲν πιστεύει ὅμως
 ὅτι, κατ' ἣν ἡ ἐφημερίς αὐτῇ διωχυρίζεται
 ὑποστηρίζουσα τὴν πολλὰς ἐκβεβηθεῖσαν
 πρῶτα συστάσιν ἐπιτροπῆς αὐτοτελοῦς καὶ
 μὴ ὑπαγομένης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ
 ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, θέλει ἀπ-
 ἀλλογῆν ὁ τόπος τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν
 ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἀνταρ-
 εἰς χεῖρας ἐπιδεικνύει καὶ πεπεισμένως ἐκ
 τῶν περὶ τὰ οἰκονομικὰ ἐνταῦθα διότι
 ὁμοιογενεῖς ἐστὶν ὅτι ἡ Τουρκία καὶ
 κηπται προσδοκῶν οὐκ ἐκαταρροπῆτος πρὸς
 κατακαλυσὴν τῶν δαπανῶν.

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν πρῆπειν εἰς
 τελεουργίαν τῆς ὁδοδοῦς ἡμεῖς ἐκκλησίας
 τελευτούμενη κατὰ πᾶσαν ἐορτὴν ἐν τῇ ἐν-
 ταῦθα μεγαλοπρεπῇ διακοπῇ νὰ κεινῶν
 κατὰ τὴν ὁδὸν Croix-du-Roule· ἡ ἐκ-
 κλησία αὕτη μικρὰ ὅσα καὶ σχῆμα σταυ-
 ροῦ ἔχουσα, παραμυθιοειδὲς δὲ καταλήγουσα
 εἰς λίαν μεγαλοπρεπῆ καὶ σοφὰ· οἰκο

ἐπὶ τὰ ἐμπορεύματα ἀπεδόθησαν εἰς τοὺς κούρους αὐτῶν, ὅσον δ' ἀφ' ἑκαστοῦ τὰ χρέματα, αὐτὰ καὶ ὁ ἕκ τῶν ἀνακρίσεων ἐλήχθη, πρὸς τὸν ἀντικρίαν, ἀποδοθέντα εἰς χεῖρας τῶν ῥαπτοῦ ἀποδοχῶν αὐτῶν ὑπερβῶν ἢ ἀληθῶς αἰ ἢ ἀποδοθῶντος ἀντὶ τῶν ἑν.

Τρεῖς ἑτέροις ληστὰς ἀπὸ πολλοῦ ὕρ' ἐνὸς ὅχλου τοῦ ἐν Κοταλίῳ στρατοπευόμεντος, ῥαπτοῦ καταχλιόμενοι ἐπέσταν εἰς τὰς εἰρας τῆς ἀρχῆς καὶ τέσσαρες ἀκόμη συνήλθονσαν ὑπὸ τῶν χωρικῶν.

Ἡ αὐτὴ ἡμέρη τις ἀναφέρει, ὅτι ἡ ἐπιτοχὸς ἀρχὴ πληροφορομένη, ὅτι δύο Βουλγαροὶ ἐκ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ἀρχοκλήτου τοῦ καὶ καγαῖ τῶν διαμερισμάτων Καραβὰς, ὁ ἑνὸς περὶ τοῦ ἐτους δραπέτευσαντες καὶ ἀνεγνωσέντες μετ' ἑτέρων δύο ληστῶν ἐπεδόθησαν εἰς τὸν ληστρικὸν βίον, καὶ διττῆς πηλίσσαν παρὰ τοῦ πρῶτον κυρίου αὐτῶν τοῦ ἐλαιοκτοῦ τοῦ ἀρχοκλήτου ὅπως τοῖς ἀποστατεῖν τρία τυρένια μετὰ ἐξήκοντα καὶ ὀλίγου ἄρτου, ἐξῆπτεσθαι παλαιὰ κενὰ εἰς καταδωῖν αὐτῶν στρατιωτικὴν δύναμιν μετὰ πολλῶν χωρικῶν ὡς ἐπιπύρρον, ἥτις καὶ καθυπόβον νὰ συλλέξῃ τὸν ἐν τῇ αὐτῶν ἐπιπύρρον δὲ διττῆς οὐ πολὺ καὶ οἱ λοιποὶ τρεῖς θὰ περιέλθουσιν εἰς τὰς χεῖρας τῆς "δικαιοσύνης."

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερῆν, ἡ δεκάτη τῆς ἐπαρχίας Κιουταχίας (Κοταίου) κατεμάρθη κατὰ τὸ ἑξῆς τοῦ μετὰ πλεονόχματος ἀντὶ 1,800,000 γροσίων.

Ἡ διωμύμος νομαρχικῆς ἡμερῆς τῆς ὑμῖας ἀναφέρει, ὅτι ἐν τινὶ ἀγρῷ μιαν ὄραν κατωκίωσας ἀπὸ τῆς πόλεως Σχάμας (ἐν Σουλταῶν) ἀπέβησαν ἀνεκαλύψαν μεγάλην ἀνάγκαν τὸς τῆς ὁποίας ἀνοικθῆσθαι ὑπὸ τῆς ἐπιτοχῆς ἀρχῆς εὐρήθη χρυσὸς δακτύλιος μετὰ μαχαλῶνδον πέτρας, ὅστις ἐξετέθη εἰς ἡμεροπράξιν ὅπως ὁ ἀνακαλύψας αὐτὸν ἔδωκε τὸ ἀνάλογον τοῦ εὐρήματος αὐτοῦ τῆς τῆς ἀξίας του.

Ἀναγινώσκοντες ἐν τῇ "Ἀδριανοπολεῖν" ἡ 13/25 αὐγούστου.

«Φήμι καὶ αὐτὰς διεδόθη διττῆς ἐπιτοχῆς καταμαρτῆς διαδρομῆς ἐπαρχίας ὑπὸ ἀνταξίου Συλλήμων. Ἐκ τῶν γενομένων ὅμως ἐρευνῶν ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ νόσος περιεφύλατται εὐτυχῶς μόνον εἰς τὴν ἑνὴν ὄραν, καὶ διττῆς ἐδόθησαν ἀμοιβῆς αἱ ἀναγκαστικαὶ διαταγαὶ περὶ τῆς ἐξαλείψεως τοῦ ἐκκοῦ, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς δραστηρίων μέσων».

Ἀναγινώσκοντες ἐν τῷ Φαίρῳ τῆς "Ὀθρῶς." Ἡ δημοτικὴ ἀσφάλεια διατελεῖ εἰς ἀρίστην κατὰστασιν. Οἱ κάτοικοι τῶν μεθούρων ἐπαρχιῶν ἵκναιτο ἀπὸ τῶν ληστικῶν τὴν μακρίανσαν τῶν ληστῶν, διότι χάρις εἰς τὰς αὐτοὺς τρεῖς ἐνεργήσαντες ἐξ αὐτοτέρων τῶν ὁμοίων αὐτῶν, καὶ ἰδίως χάρις εἰς τὴν δραστηρίαν τὴν ἐξοχολογία Μευμὲτ "Ἀλῆ Πασσά, ἡ ληστεία ἐξέλειπε καὶ ἀρόθως καταφύονται εἰς τὰς γαστράς.

Ἡ δὲ διαδομένη ὑπὸ τῆς συναδελφου «Φω» τοῦ Λαοῦ, εἰδήσις περὶ αἰχμαλωσίας τεσσάρων ἐσθόνων νέων, ὑπὸ τῶν ληστῶν Σπανῶν "Ἀσπροποτάμου" τῆς Θεσσαλίας, εἶναι πάντῃ υποστάτος.

Κατὰ τὰς αὐθεντικὰς ἡμῶν πληροφορίας ὑπὸ ἀληθείας ληστὰς καταφυγὼν ἀπὸ πολλοῦ ἡ χρόνι, εἰς τὴν ἑπαρχίαν τοῦ "Ἀσπροποτάμου", μετὰ δύο μόνον ἀποδῶν του, κατέστη ἕκ τε ἀνάγκης, οἱ δὲ ἀποχωρεσθέντες αὐτοῦ λίγαρχοι Βελούδα, Σκόδραν καὶ Ζήρος, μετὰ τῶν συντροπῶν των, διττῆς ἀποτελευτῆς μιαν ἡμιμέραν, ὅτε δὲ διαίρουνται εἰς δύο. Πλὴν δὲ ἐν ἐρημίᾳ δέκα ληστῶν ὅτινες καίτοι ἐκπύρρον τὴν πρὸβῆσιν των τοῦ νὰ προσέλθουν διττῆς ἡ Πασσά, ἡ περὶ τὴν ἀντιστρατήγον Μευμὲτ ἡ Πασσά, ἡ περὶ τὴν ἀντιστρατήγον Μευμὲτ ἐν ἐρημίᾳ, ἐξόντων συμφέρον εἰς τὴν ὑπάρξιν τῆς πηλίσ, περιστάσεις καὶ ἑτέροις πέντε, εἰς ὧν μετὰ τρεῖς ἐπὶ ἡμεροπράξιν τῆς συμμορίας Σπράτσου τινος, ληστοβουλίας ἐν Τουρκίᾳ, ὅτε λοιποὶ δύο ἀποσυρθέντες πρὸς μανὸν τινος ληστρικοῦ βίου κατέστησαν ἀναγνῶντες, ὅστε καὶ ληστοβουλίας εἰσὶ λίγου ληστὰς, ἀπὸ τῶν ἐν ἐρημίᾳ διαπράξιν ληστείας, ἀποσταθῶν εἰς μικρὰς διακεκμημένας στείρας, καὶ ἀποσταθῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνακρίσεων καὶ καταδικαζόντων αὐτοῦς.

Γ.Γ. Πληροφοροῦμεθα, ὅτι οἱ ἐνδὸς τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους, κατὰ τὴν Ἑβρουσίαν διαμενομένης διαρκῆς ἀνάγκης, καθὼς καὶ τινες κάτοικοι ὁρίων Ἀπεραντίων καὶ Ἀγρῶν, φυλάττει τὸν Σπανιδόξας ἐκ τοῦ διωκτικοῦ εἰσατάει ἐνδὸς τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους. Αἱ ἀπὸ ἀρχαῖα δὲν νὰ λάβωσι τὰ περὶ τούτου ἀκατὰ μέτρα, πρὸς ἀποτελεσματικὴν καταδίκη, ἡ πρὸς ἐξαναγκασμὸν εἰς τὸ νὰ προσελθῇ οὕτως ὡς ὑπερῆχθη.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΚΕΙΟΝ ΕΝ ΠΡΟΣΕΛΛΟΝ
ΣΤΑΥΡΟΠΟΛΙΩ.

Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ ἐνεστώτος ἄρρονται αἱ ῥαφαὶ τῶν μαθητῶν ἐν τῷ κατ' ἡμῶς κελῷ. Τῇ 2 τοῦ προσερχοῦς σπευγμένου γίνεται ὁριστικὴ ἡ ἐναρκὶς τῶν μαθητῶν, ὧν τὸ πρόγραμμα ὅσον οὕτω ἐκτελεσται.

Ἐν Πέρζ, τῇ 17 αὐγούστου 1874.
(Ὁδὸς Γεμικτῆς, ἀφ. 29).
Ὁ ἐκπαιδευτὴς
Χ. ΚΑΛΑΒΑΤΟΣ.

ΔΙΕΚΠΟΡΩΝ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ
τῆς ἐποδότης τοῦ σοφάδων τοῦ
«Περὶ» καὶ Α. Π. Ἰφθοῖδον.

Ἐπὶ τῆς γνωστῆς ὑποθέσεως τοῦ συντάξι τοῦ «Υποῦ» καὶ Α. Πληθυνδῶν χρηζόμενον εἰσὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς ἀτυλίας, διάφοροι διακεκμημένοι δικηγόροι ἡμετέρας πρωτεύουσας ἐξέδωκαν τὴν

